

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Kelemen György ügyvéd által képviselt felperesnek Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal - mint a Hajdú-Bihar Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője jogutóda - alperes ellen illetékügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2006. október 5-én kelt 7.K.30.373/2006/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.373/2006/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 137.400 (százharminchétezer-négyszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2003. szeptember 11-én adásvételi szerződést kötött a hrsz-ú ingatlan megvásárlására. A szerződés 5. pontjában nyilatkozott arról, hogy fő tevékenysége szerint ingatlanforgalmazásra jogosult gazdálkodó szervezet és vállalta az ingatlan két éven belüli továbbértékesítését. A szerződést vagyonszerzési illeték kiszabása végett a földhivatalhoz 2003. szeptember 12-én nyújtották be.

A Hajdú-Bihar Megyei Illetékhivatal 2004. február 26-án kelt 365159-01/2003. számú fizetési meghagyásával a felperes terhére kedvezményes 2%-os illetékkulcs alkalmazásával 652.600 visszterhes vagyónátruházási illetéket és 3.000 forint eljárási illetéket szabott ki, a fizetési meghagyásban figyelmeztette a felperest a továbbértékesítés igazolására, annak módjára és határidejére.

A továbbértékesítés igazolására nyitva álló határidő eredménytelenül telt el, ezért a Hajdú-Bihar Megyei Illetékhivatal a 2006. március 16-én kelt 651958-02/2006. számú határozatával a felperessel szemben 2.290.400 forint illeték pótelőírását rendelte el.

A felperes fellebbezést nyújtott be, melyben arra hivatkozott, hogy az ingatlant két éven belül továbbértékesítette, a továbbértékesítésről szóló adásvételi szerződést, földhivatali bejegyző határozatot az illetékhivatal egy másik ügyben nála eljáró dolgozójának adta át.

Az alperes a KH.2928-1/2006. sorszámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 23/A.§ (7) bekezdésében előírt módon az illetékhivatalnál a továbbértékesítés tényét nem igazolta. A felperes által bemutatott okirat semmilyen illetékhivatali érkeztető-bélyegző lenyomatot, jelzést nem tartalmaz, nem igazolt az a felperesi állítás, hogy az okirat benyújtásra került az illetékhivatal felé.

Az alperes a KH.2928-2/2006. sorszámú, 2006. július 14-én kelt határozatával a korábbi határozatát az indokolás tekintetében kiegészítette. A felperes által hivatkozott ügyszámú végrehajtási iratanyagban fellelhetők voltak a felperes által hivatkozott továbbértékesítés dokumentumai, azonban azok nem alkalmasak a továbbértékesítés igazolására, mert egy egészen más illetékügyben keletkezett végrehajtási eljárás során kerültek benyújtásra, de azokon sem érkeztető bélyegző, sem átvételt igazoló aláírás nem található. A továbbértékesítés igazolására előírt határidő akkor megtartott, ha a beadvány a címzetthez ténylegesen megérkezik, ez a perbeli esetben nem nyert igazolást.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata és a kiegészítő határozat felülvizsgálata iránt. Álláspontja szerint azzal, hogy egy másik ügyben nála eljáró illetékhivatali ügyintézőnek átadták a továbbértékesítés dokumentumait, ezzel az igazolási kötelezettségüknek eleget tettek.

A felperesnek bizonyítási indítványa a peres eljárás során nem volt, az állított körülményről - hogy a kérdéses okiratokat az ügyintéző átvette - elismervény nem készült, a másolat aláírására az átvevő részéről nem került sor.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az Itv. 23/A.§ (7) bekezdése előírja, hogy milyen dokumentumok benyújtásával igazolható - az Itv. 23/A.§ (8) bekezdése szerint az illetékhivatalnál történő benyújtással - a továbbértékesítés megtörténte. Az eladás tényét igazoló szerződést és a vevő tulajdonjogát bejegyző földhivatali határozatot a felperes egy

másik illetékügy végrehajtási eljárása során adta át az illetékhivatali ügyintéző részére. Ez az eljárás nem állt semmiféle összefüggésben a perbeli illetéküggyel.

Megállapította, hogy függetlenül attól, hogy az elsőfokú illetékhatóságnál a végrehajtási ügyben fellelhető volt a felperes által hivatkozott dokumentum nem alkalmas a továbbértékesítés határidőben történő igazolására. A felperest terheli annak bizonyítása, hogy az igazolásnak az Itv. 23/A.§ (7) és (8) bekezdéseiben előírt módon és helyen eleget tett. A továbbértékesítés igazolására előírt okiratok benyújtásának meghatározott rendje van, azt az illetékhivatalnál kell teljesíteni, nem pedig egy azzal össze nem függő végrehajtási eljárásban eljáró személynek elismervény nélkül átadni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését, az elsőfokú közigazgatási hatóság új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Itv. 23/A.§ (7) bekezdését, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 3.§ (1) bekezdés [helyesen (2) bekezdés] b) pontját, 50.§ (1) bekezdését, (6) bekezdését, 1.§ (2) bekezdését. Az alperesi hatóság a tényállást nem tisztázta, nem vette figyelembe, hogy a hatóság az ügyféllel köteles együttműködni, így ha a közigazgatási szerv belső működési zavarából vagy hibájából nem kerül az ügyfél által benyújtott dokumentum iktatásra és a megfelelő ügyintézőhöz, ez a felperes terhére nem róható. Az Itv. az ügyfél számára az iratok csatolására vonatkozó eljárási rendet nem ír elő, ellenben az illetékhivatali dolgozó számára a szabályos ügykezelés kötelező előírás. Nem róható az ügyfélre annak bizonyítási terhe, hogy az illetékhivatali dolgozó a benyújtott dokumentumokat miért nem érkezett és miért nem továbbította a megfelelő helyre. Az eljárás során bizonyítást nyert, hogy a felperes által hivatkozott okiratok, amelyek a továbbértékesítést igazolták, az illetékhivatal dolgozójának átadásra kerültek, mert azok a végrehajtási ügy iratainál elfeküdtek. Az illetékhivatali dolgozó mulasztott az átvett okiratok tekintetében, mert az ügykezelés szabályait nem tartotta be.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati eljárás során az alperes személyében jogszabályon alapuló jogutódlás következett be. 2007. január 1-től a 2006. évi LXI. törvény 249.§ (1) bekezdése értelmében az alperes jogutóda az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala. A Legfelsőbb Bíróság a jogutódlást a Pp. 328.§ (1) bekezdése szerint megállapította.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg. Az Itv. 23/A.§ (7) bekezdése egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a továbbértékesítés megtörténtét milyen határidőben és milyen módon kell igazolni. Az illetékkiszabásra történő benyújtáskor hatályban volt Itv. 23/A.§ (8) bekezdése egyértelműen rendelkezett arról, hogy a (7) bekezdésben meghatározott igazolásokat az adott rendelkezésekben előírt időpontban és tartalommal az illetékhivatalhoz kell benyújtani. Mindezek alapján még valóság esetén sem felel meg a továbbértékesítés igazolásának az a mód, amellyel a felperes élt, azaz, hogy a továbbértékesítés igazolására vonatkozó dokumentumokat állítása szerint egy másik illetékügy kapcsán elrendelt végrehajtási eljárásban nála eljáró illetékhivatali ügyintézőnek nyújtotta át.

A szabálytalan okiratátadás esetén a felperes köteles viselni annak következményét, ha az igazolásnak az illetékhivatalhoz való beérkezése nem bizonyítható. A fizetési meghagyásban a felperest tájékoztatták a továbbértékesítés igazolásáról és a mulasztás jogkövetkezményéről. A felperes az igazolásnak postai úton vagy személyes benyújtással tehetett volna eleget. Személyesen, az illetékhivatal ügyfelek számára nyitva álló helyiségében lehet benyújtani az igazolásra szánt okiratokat, amelyeknek az illetékhivatalhoz való megérkezése érkeztető bélyegzővel, az átvétel elismerésével igazolható. A benyújtott iratoknak ügyszámmal való megjelölése biztosítja, hogy az irat a megfelelő helyre kerüljön és a felperes folyamatban levő illetékügyében kedvező eredményre - a feltételes illetékkedvezmény véglegessé válásához - vezessen. Nem tekinthető szabályosan benyújtottnak az az irat, amelyet az illetékhivatali ügyintéző más ügy kapcsán az átvétel igazolása nélkül vesz át a féltől.

A felperes fő tevékenysége szerint ingatlanforgalmazással foglalkozó cég, amely a tevékenységét a perbeli esetet megelőzően már 3-4 éve folytatta, így a követendő eljárásról, az igazolás módjáról megfelelő tudomása kellett legyen. A felperes maga ismerte el a felülvizsgálati tárgyaláson, hogy az illetékhivatali ügyintézővel fennálló személyes ismeretsége miatt választotta az igazolás benyújtásának ezt a kétség kívül szokatlan és nem szabályos módját, melyből következően a szabálytalan benyújtás hátrányos következményét is a felperes tartozik viselni, ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes hivatali mulasztása miatt törvénysértően rótták a terhére a pótlólagosan kiszabott illetéket.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése, az Itv. 50.§ (1) bekezdése alapján 2.290.400 forint pertárgy érték után számított és kerekítéssel megállapított felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2007. szeptember 26.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő